

Το διαδίκτυο ως εργαλείο προώθησης της αειφορίας και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Γράφει ο Γεώργιος Μπασματζίδης, Εκπαιδευτικός, Διδάκτωρ Παιδαγωγικής ΑΠΘ.

Η χρήση του διαδικτύου είναι πλέον συνυφασμένη με τις περισσότερες ανθρώπινες δραστηριότητες. Πριν από λίγα χρόνια κυριαρχούσε το web 1.0. Η εξέλιξή του όμως τα τελευταία χρόνια είναι ραγδαία και αυτό είχε ως συνέπεια να μετονομαστεί σε web 2.0. Η έννοια του web 2.0 εμφανίστηκε σε μια συνδιάσκεψη όπου προτάθηκαν ιδέες για τη βελτίωση και την αναβάθμιση του παγκόσμιου ιστού και πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε από τον Tim O'Reilly (2005). O'Reilly αποκάλυψε ότι τα νέα εργαλεία το web 2.0 κάνουν τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο ενεργά μέσω της συμμετοχής τους (Horzum & Aydemir, 2014).

Σήμερα, τα εργαλεία του web 2.0 συγκαταλέγονται στα πολύ συχνά χρησιμοποιούμενα, τα οποία απαιτούν νέες γνώσεις και δεξιότητες (Horzum & Aydemir, 2014).

Αναφερόμενοι στο web 2.0 εννοούμε τη δεύτερη γενιά υπηρεσιών που βασίζονται στο διαδίκτυο και δίνουν έμφαση τόσο στην επικοινωνία όσο και στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των χρηστών. Το web 2.0 είναι η

δεύτερη φάση του παγκόσμιου ιστού και παρουσιάζει περισσότερα διαδραστικά, συνεργατικά και διευκολυντικά εργαλεία (Nugultham, 2012).

Οι πλατφόρμες που αξιοποιούν το web 2.0 φαίνεται να έχουν αναδυόμενο ρόλο στη διαδικασία της διδασκαλίας και της μάθησης (Alexander & Levine, 2008). Έτσι οι δραστηριότητες που πηγάζουν από το πλαίσιο του web2 ξεφεύγουν από την παραδοσιακή διδασκαλία αφού ξεπερνούν τα όρια μια σχολικής τάξης καθώς και κάθε τυπικού μοντέλου μαθησιακής διαδικασίας.

Όπως δήλωσε ο Hargadon (2008): «Το web 2.0 είναι το μέλλον της εκπαίδευσης». Ένα εργαλείο του web2 είναι η ιστοεξερεύνηση. Αποτελεί μάλιστα έναν πολύ ελκυστικό τρόπο για να συνδέσει κάποιος τη χρήση του υπολογιστή, την αυτόνομη μάθηση και το διαδίκτυο. Καθώς οι μαθητές ασχολούνται με την ιστοεξερεύνηση και αναζητούν πληροφοριακό υλικό από τον παγκόσμιο ιστό, βελτιώνουν τις ερευνητικές τους μεθόδους, επεξεργάζονται τις πληροφορίες και παρουσιάζουν τα αποτελέσματά τους (Φλογαίτη & Λιαράκου, 2009).

Μάλιστα με τον κατάλληλο σχεδιασμό των ιστοεξερευνήσεων από τον εκπαιδευτικό, μιας και πρόκειται για στοχευμένη αναζήτηση, είναι δυνατόν να καλλιεργηθεί στους μαθητές ο «περιβαλλοντικός αλφαριθμητισμός». Αυτή είναι και η μεγάλη πρόκληση που φέρνει μια ιστοεξερεύνηση, τη μετατροπή του ψηφιακού πληροφοριακού υλικού σε ανθρώπινη γνώση. Αναφερόμενοι στον «περιβαλλοντικό αλφαριθμητισμό» εννοούμε εκείνες τις διαδικασίες με τις οποίες οι μαθητές θα αποκτήσουν αφενός τη γνώση και αφετέρου τις δεξιότητες ώστε να χειρίζονται με ικανότητα περιβαλλοντικά ζητήματα καθώς και να θεωρούν το περιβάλλον πολύ σπουδαίο παράγοντα της καθημερινότητάς τους (Makin, 2005).

Η ραγδαία εξέλιξη των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας (ΤΠΕ) που είναι φαινόμενο της εποχής μας, δεν θα μπορούσε να αφήσει ανεπηρέαστα τα δεδομένα της κοινωνίας και να μην επηρεάσει το χώρο της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα την ΠΕ/ΕΑΑ (Δημητρίου, 2013).

Οι Rutsky (1999) και Davis (1999) θεωρούν ότι στον 21^ο αιώνα έχουμε ήδη συνειδητοποιήσει ότι η τεχνολογία είναι το εργαλείο για την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης αναφορικά με την φύση και τον πολιτισμό. Αν ο εκπαιδευτικός αξιοποιήσει τις ΤΠΕ σε δράσεις και προγράμματα Περιβαλλο-

ντικής Εκπαίδευσης είναι δυνατόν οι μαθητές να ευαισθητοποιηθούν σε θέματα περιβάλλοντος (Σταμούλης et al., 2008). Συνεπώς, με τη χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών και των υπολογιστών, είναι δυνατή η προσέγγιση του περιβάλλοντος τόσο ως αντικείμενου μελέτης όσο και ως μέσου ευαισθητοποίησης.

Στο πλαίσιο της αειφορίας και της βιώσιμης ανάπτυξης εντάσσεται και η ιδέα του αειφόρου σχολείου. Ένα σχολείο για να θεωρηθεί αειφόρο θα πρέπει να προσεγγίζει ολιστικά τα θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον. Το αειφόρο θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι το σχολείο μια ιδεατής κοινωνίας που έχει στόχο του την αειφορία (Καλαϊτζίδης & Μπλίτσας, 2012).

Ορισμένα από τα κριτήρια ποιότητας του αειφόρου/βιώσιμου σχολείου (Breiting et al., 2005), (επιμ. Φλογαΐτη & Λιαράκου, 2009) είναι τα εξής:

- **Το πεδίο της κριτικής σκέψης και της δυνατότητας εξεύρεσης λύσεων.**
- **Το πεδίο της δράσης.**
- **Το πεδίο της συμμετοχής.**
- **Το πεδίο της συνεργασίας με την κοινότητα.**

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>